

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2174/2017
16.05.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Зора Радомировић Етторе, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., чији је пуномоћник Мирјана Јовановић-Томић, адвокат из ... и ЈКП „Информатика“ из Новог Сада, чији је пуномоћник Сениша Новковић, адвокат из ..., ради исељења и предаје поседа, одлучујући о ревизији туженог ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1427/17 од 10.05.2017. године, у седници одржаној 16.05.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1427/17 од 10.05.2017. године.

Образложење

Делимичном пресудом Вишег суда у Новом Саду П 247/2015 од 28.02.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог туженог ГГ из ... за прекид овог парничног поступка до доношења правноснажне одлуке о предлогу овог туженог за понављање поступка од 29.08.2016. године поднетом у предмету Основног суда у Новом Саду О 2779/2015. Ставом другим изреке, одбијен је предлог туженог ЈКП „Информатика“ из Новог Сада за доношење делимичне пресуде у односу на овог туженог. Ставом трећим изреке, усвојен је предлог тужилаца за доношење делимичне пресуде у делу тужбеног захтева који се односи на исељење и предају поседа стана. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ГГ да се исели из трособног стана број ... на четвртном спрату стамбене зграде за колективно становање број ... (број зграде ... – земљиште под зградом – објектом од 02а 86 м2) у ул. ... број ... (број улаза ...), изграђеног на парцели број ... и уписане у л.н. бр. ... КО ..., а који стан се у природи налази са леве стране гледано према улици, површине од 124,71 м2 и означен је бројем ..., те да тужиоцима преда посед тог стана, слободан од лица и ствари. Ставом петим изреке, одлучено је да ће се о преосталом делу тужбеног захтева (који се односи на новчано потраживање

тужилаца), о компезационом приговору туженог ГГ из ... и о трошковима поступка одлучити коначном одлуком која са овим у вези буде донета.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1427/17 од 10.05.2017. године, одбијена је жалба туженог и потврђена делимична првостепена пресуда у усвајајућем и одбијајућем делу одлуке која се односи на туженог ГГ (став 1., 3. и 4. одлуке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ГГ је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог ГГ није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог Закона, па нема ни повреде из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су деца пок. ДД, бивше из ..., а која је идентична са лицем ДД1, односно ДД1, од оца ЂЂ (хебрејско име ...) и мајке ЕЕ (хебрејско име ...), која је преминула ... 2015. године у ..., где се преселила 1948. године и променила име у ДД, а након удаје узела је супругово презиме ДД. Правноснажним решењем о наслеђивању Основног суда у Новом Саду О 2779/15 од 09.03.2016. године тужиоци су, свако у 1/3 дела, оглашени за наследнике иза мајке пок. ДД, на заоставштини оставиле коју чини непокретност уписана у л.н. бр. ... КО ..., једнособан стан број ..., на мансарди стамбене зграде за колективно становање ... и трособан стан број ..., на четвртом спрату стамбене зграде за колективно становање ..., саграђене на парцели број ... бр. ..., број улаза ..., приватна својина оставиле у целости; помоћна зграда број ..., ПР 1, саграђена на парцели број ... .., својина мешовита, обим удела власника посебних делова уписаних у Б лист, први и други део; заједничка помоћна зграда број ..., ПР1 саграђена на парцели број ..., ... бр. ..., својина мешовита, обим удела власника посебних делова уписаних у Б лист – први и други део – заједнички. Овом решењу претходило је правноснажно деклараторно решење истог суда О 2779/2015 од 26.05.2015. године којим је констатовано да су на наслеђе иза оставиле ДД, која је идентична са ДД1, по правном основу законског наслеђивања позвани наследници првог законског наследног реда овде тужиоци. Пок. ДД наведене непокретности наследила је од ЖЖ (...), прабабе тужилаца и ЕЕ, рођ. ЕЕ1, бабе тужилаца по основу решења о наслеђивању у предметима Среског суда Града Новог Сада О 1405/47 и О 1406/47, а која решења нису никад спроведена у земљишним књигама, конкретно у земљишно књижном улошку број ... КО ..., већ су као власници у по ½ дела непокретности у том зкњ. улошку остале уписане баба и прабаба тужилаца.

Решењем Комисије за национализацију Народног одбора Општине Нови Сад број 33062/59 од 23.12.1960. године, усвојен је захтев Секретаријата за финансије НОО Нови Сад, број 33062/59 од 19.11.1959. године, те је утврђено да је зграда у ... у ул. ..., уписана у зкњ. ул. бр. ... КО ..., саграђена на парцели број ... у површини од 202 м², грунтовно власништво супруге ЗЗ, ЖЖ, рођене ЖЖ1 (прабабе тужилаца) и ЕЕ1 (бабе тужилаца) национализована на дан 25.12.1958. године, па је одређено да ће се ова национализована зграда уписати као друштвена својина, а уписом наведене зграде, као друштвене својине у зкул бр. ... КО ... као и зкул бр. ... КО ... ранији парцелни број ... је промењен у парцелни број ... . Решењем Народног одбора Општине Нови Сад, Одељења за финансије број 05-33062/59-876 од 25.09.1961. године из ове зграде, национализоване наведеним решењем Комисије за национализацију, изузет је од национализације и остављен у својину власника зграде ДД1 из ... (пок. ДД), један трособан стан, са нуспросторијама на четвртном спрату зграде са леве стране гледано према улици (у овој парници спорни стан), један једнособан стан са нуспросторијама, једини стан на мансарди, са чим у вези је Срески суд као земљишнокњижни суд у Новом Саду упућен да у земљишним књигама изврши потребан упис. У земљишним књигама констатовано је да је у зкул.бр. ... КО ..., на основу решења Комисије за национализацију број ..., земљиште са зградом укњижено као друштвена својина, уз забележбу да се као посебни делови зграде од национализације изузимају два наведена стана, а све ближе описано у првостепеној пресуди. Наведена зграда у ... у ул. ... број ..., данас је уписана у л.н. бр. ... КО ... и то као стамбена зграда за колективно становање број ... у ул. ... бр. ..., изграђена на парцели број ... – земљиште под зградом – објектом, површине 2а 86 м². Власници трособног стана на четвртном спрату наведене стамбене зграде, број посебној дела ..., број улаза ..., уписани су овде тужиоци по 1/3 дела као правни следбеници њихове пок. мајке ДД(ДД1). Градска управа за урбанизам и стамбене послове – Управа за имовинскоправне послове и имовину града, Одсек за имовину града Новог Сада, је дописом од 01.04.2014. године, поступајући по допису пуномоћника тужилаца, обавестила тужиоце да сматра да је трособан стан на четвртном спрату стамбене зграде у ул. ... бр. ..., неисказане површине, који је изузет од национализације, на основу документације и листинга евиденције станова ЈКП „Информатика“, који у природи представља стан број ... од 89 м², на четвртном спрату наведене стамбене зграде, а који се након национализације користио као друштвени стан, да би након смрти ИИ, последњег носиоца станарског права, дошло до тога да Град Нови Сад није одредио новог носиоца станарског права односно закупца на овом стану, а да је ЈКП „Информатика“ као садашњег корисника стана евидентирала ГГ. Према њиховој евиденцији ГГ се њима обраћао током 1996. године са захтевом за откуп тог стана, али је поступак обустављен јер је установљено да је захтев поднет за стан који је изузет од национализације и да се исти користи без правног основа. У евиденцији ЈКП „Информатика“, ГГ се води као обвезник плаћања за простор стан број ... на четвртном спрату у ул. ... бр. ... . Тужени ГГ је потписао писану изјаву дана 26.12.2008. године којом је изјавио да ће измиривати обавезе на име стамбено комуналних услуга за спорни стан. Дана 05.04.1991. године тужени ГГ је као давалац издржавања са ИИ, као примаоцем издржавања, закључио уговор о доживотном издржавању, који је ближе описан у првостепеној пресуди. Уговором је утврђено да су уговорне стране засновале заједничко домаћинство у предметном

стану, као и да за дато издјављање прималац издржавања даваоцу оставља сву своју покретну имовину и другу имовину која се у часу њене смрти буде затекла код ње.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев тужилаца, у делу у коме тужиоци траже иселјење туженог из спорне непокретности као и у делу у коме је првостепени суд одбио предлог туженог за прекид парничног поступка, правилно позивајући се на одредбу члана 37. ЗОСПО.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови усвојили овај део тужбеног захтева и навели ваљане разлоге које прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио ревизијске наводе туженог ГГ па је оценио да су нижестепени судови правилно усвојили тужбени захтев тужилаца и да је правно становиште ревидента неприхватљиво, а пре свега у погледу активне легитимације овде тужилаца. Наиме, страначка легитимација (активна или пасивна) подразумева материјално-правни однос странака према предмету спора. То значи да је тужилац активно легитимисан, када из материјално-правног односа, из кога је настао спор, произлази његово право да захтева утврђење неког права, извршење чинидбе или трпљење, а тужени је пасивно легитимисан, када из истог односа произлази његова обавеза да трпи или изврши оно што тужилац има право захтевати. С обзиром на наведено, правилно су нижестепени судови применили одредбу члана 37. Закона о основно својинско правних односа којим је прописано да власник може тужбом захтевати од држаоца повраћај индивидуално одређене ствари. Ово стога што су у конкретној правној ситуацији тужиоци доказали да су власници спорне непокретности, јер су и уписани у јавне књиге као власници, што је утврђено из извода ЛН ... КО ... од 03.06.2016. године, а тужени ГГ није доказао да има правни основ за држање спорног стана, а налази се у државини истог, те су тужиоци с позивом на наведену законску одредбу овлашћени да траже његово иселјење, јер држи спорну непокретност без икаквог правног основа. Такође су нижестепени судови правилно нашли да наведени уговор о доживотном издржавању није правни основ за стицање својине на спорном стану јер се њиме није могао извршити пренос права својине на истом будући да је изузет из национализације, те правни претходник туженог није могла стећи право својине на њему нити га преносити на треће лице, овде туженог. Супротно ревизијским наводима нижестепени судови су у спроведеном поступку након брижљиве оцене свих изведених доказа несумњиво утврдили истоветност идентитета ДД и ДД1, правилно налазећи да се ради о једном истом лицу, мајци тужилаца у овој парници, ценећи пре свега све писмене доказе, тј. документе (децидно наведене у нижестепеним одлукама) који говоре о овоме у прилог и који представљају валидне јавне исправе у чију веродостојност није било сумње и које имају доказну снагу и према ратификованим међународним уговорима и према домаћем законодавству и пракси (решење Основног суда у Новом Саду О 2779/15 од 09.03.2016. године, извода из МКР за ДД1 издат 10.06.2013. године и 07.10.1946. године, уверење о држављанству за ДД1, потврду превода ИИ, адвоката и нотара у ... број 487 од 02.09.2013. године и са тим у вези превод са хебрејског језика на српски језик сажетих података из регистра становништва Државе ..., снабдевено апостилом,

потврде ...), а исто произилази и из правног следа догађаја који су претходили овој тужби, почев од периода пре национализације, па надаље, из чега произилази истоветност идентитета правне претходнице тужилаца, као власника спорне непокретности. Имајући изложено у виду, по оцени Врховног касационог суда нису основани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Са свега наведеног, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић